

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Martin Láníčka ve věci

navrhovatele: **Z. Š.**

zastoupený advokátkou Mgr. Lucií Palíkovou
sídlem Dlouhá třída 461/3, 736 01 Havířov - Město

proti

odpůrci:

Obec Staříč

sídlem Chlebovická 201, 739 43 Staříč
zastoupený advokátem Mgr. Jiřím Kubalou
sídlem J. V. Sládka 35, 738 01 Frýdek-Místek

o návrhu na zrušení části opatření obecné povahy, Územního plánu Staříč vydaného Zastupitelstvem obce Staříč dne 13. 3. 2017

takto:

Shodu s prvopisem potvrzuje

I. Opatření obecné povahy – Územní plán Staříč vydaný Zastupitelstvem obce Staříč dne 13. 3. 2017 se v části týkající se pozemku parc. č. X v k. ú. Staříč **zrušuje** dnem právní moci tohoto rozsudku.

II. Odpůrce **je povinen** zaplatit navrhovateli na náhradě nákladů řízení částku 15 200 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám advokátky Mgr. Lucie Palíkové, sídlem Dlouhá třída 461/3, 736 01 Havířov – Město.

Odůvodnění:

1. Podaným návrhem se navrhovatel domáhal zrušení opatření obecné povahy č. 1/2017 – Územního plánu Staříč vydaného Zastupitelstvem obce Staříč dne 13. 3. 2017, a to v části týkající se pozemku parc. č. X v k. ú. Staříč.
2. V podaném návrhu žalobce ke skutkovým okolnostem uvedl, že je spolu s Ing. L. C. spoluvlastníkem pozemku parc. č. X, každý s podílem ideální jedné poloviny, na základě usnesení Okresního soudu v České Lípě ze dne 29. 10. 2013 č. j. 12 D 615/2013. Pozemek je veden v katastrálním území Staříč a v době, kdy jej navrhovatel nabyt do spoluvlastnictví, byl veden v tehdejší územním plánu jako plocha smíšená nezastavěného území. Noví spoluvlastníci usilovali o jeho zařazení do kategorie plochy bydlení v rodinných domech – městské a příměstské. V návrhu nového Územního plánu Staříč (dále jen „ÚP Staříč“) byl pozemek označen jako plocha Z35, která byla navržena jako plocha zastavitelná. Původním návrhem byly odpůrcem vedle plochy Z35 zařazeny do zastavitelných ploch určených k bydlení také plochy Z1, Z2, Z6, Z8, Z10, Z13, Z14, Z15, Z16, Z17, Z18, Z20, Z21, Z25, Z26, Z28 a Z32. Krajský úřad Moravskoslezského kraje (dále jen „KÚ MSK“) v koordinovaném stanovisku ze dne 9. 7. 2015 č. j. MSK 91381/2015 vyjádřil nesouhlas s realizací záměru u ploch Z6, Z18, Z20, Z21, Z22, Z28, Z31 a Z35. Po následném jednání na Obecním úřadě Staříč dne 19. 10. 2015 a vydání navazujícího stanoviska KÚ MSK ze dne 2. 12. 2015 č. j. MSK 131682/2015 byla navržená zastavitelná plocha Z35 z návrhu ÚP Staříč vyřazena a zůstala jako jediná z uvedených ploch vyřazena v celém rozsahu bez jakéhokoliv bližšího odůvodnění, proč je právě tato plocha odlišná od ostatních a z jakých důvodů o ní bylo odlišně rozhodnuto. Navrhovatel se spoluvlastníci podali dne 15. 6. 2016 námitku proti vyřazení plochy Z35 ze zastavitelných ploch, které nebylo vyhověno s odůvodněním poukazujícím na stanovisko KÚ MSK ze dne 9. 7. 2015. Dále navrhovatel poukázal na pozemek parc. č. 2401/5, který stejně jako pozemek navrhovatele sousedí ve své jižní a západní hranici se zastavěným územím, zatímco v severní a východní hranici sousedí s ornou půdou. Plocha Z34 má výměru 1,51 ha, zatímco plocha Z35 je o rozloze 1,2 ha. Dále navrhovatel zdůraznil, že některé další plochy jako např. Z1, Z2, Z6, Z8, Z10, Z13, Z14, Z15, Z16, Z17, Z18, Z20, Z21, Z25, Z26, Z28 či Z32, které byly vymezeny územním plánem jako zastavitelné plochy určené k bydlení, představují také záborů půdy náležící zemědělskému půdnímu fondu a stejně tak zásah do dosud nedotčených ploch zemědělské půdy, kdy některé z nich sousedí s ornou půdou dokonce ze tří stran, a přesto byly jako zastavitelné plochy vymezeny.

Shodu s prvopisem potvrzuje

3. Navrhovatel dále zdůraznil přístup zpracovatele Vyhodnocení vlivu návrhu územního plánu Staříč na životní prostředí – SEA Ing. P. T., který konstatoval, že *byly navrženy plochy pro rozvoj bydlení v lokalitě Na budách. Leží sice na okraji obce ve velké vzdálenosti od jejího centra, ale navazují na zástavbu Lysůvek, odkud jsou napojeny dopravně i na síť technické infrastruktury ... podstatný podíl těchto pozemků ZPF pravděpodobně bude opět použit jako zemědělská půda (zahrady, sady, louky), což samo o sobě představuje dílčí, i když samozřejmě neplnohodnotnou, kompenzaci plánovaných záborů.*
4. Navrhovatel v průběhu schvalovacího řízení ve své námitce ze dne 15. 6. 2016 rovněž poukázal na nejednotný přístup dotčeného orgánu k plochám v jedné lokalitě. Stejně tak učinil v námitce ze dne 7. 2. 2017.
5. Podle navrhovatele nemůže obstat odůvodnění obsažené v ÚP Staříč, kterým se zdůvodňuje nezařazení plochy Z35 mezi plochy zastavitelné a nemůže obstat ani odůvodnění rozhodnutí o nevyhovění námitce navrhovatele.
6. Navrhovatel jako spoluvlastník pozemku byl tedy omezen ve svém vlastnickém právu tím, že plocha, již je předmětný pozemek součástí, nebyla zahrnuta mezi plochy zastavitelné pro účely bytové výstavby.
7. Navrhovatel dále poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 24. 10. 2007 č. j. 2 Ao /2007-73, v němž byl vysloven závěr, že při rozhodování o námitkách mají být vyváženy zájmy vlastníků dotčených pozemků s ohledem na veřejný zájem, kterým je v nejširším slova smyslu zájem na harmonickém využití území. Navrhovatel má za to, že harmonické využití území není možné bez toho, aby byl brán ohled i na zájmy vlastníků pozemků. V posuzované věci jsou individuální zájmy vlastníků pozemků upozaděny určitými veřejnými zájmy, jako je zájem na ochraně zemědělské půdy, a to bez opodstatnění tohoto zájmu, neboť se nejedná o zemědělskou půdu nejvyšší kvality. Individuální zájmy vlastníků naopak mají důležité opodstatnění, neboť navrhovatel a spoluvlastnice pozemku usilují o uspokojení jedné z nejzákladnějších lidských potřeb, kterou je potřeba bydlení. Navrhovatel zdůraznil potřebu vyvážit jednotlivé střetávající se veřejné zájmy, jakož i vyvážit veřejné zájmy se zájmy individuálními, přičemž je-li jednomu či druhému zájmu dána přednost, musí to být řádně zdůvodněno. Toto zdůvodnění navrhovatel v posuzované věci postrádá.
8. Odpůrce ve vyjádření uvedl, že plocha pozemku parc. č. X byla v návrhu územního plánu zařazena v roce 2014 do zastavitelné plochy Z35 na základě požadavku navrhovatele a spoluvlastnice pozemku. Odpůrce tak učinil vstřícný krok vůči navrhovateli, přestože byl z hlediska územního plánování zcela nekonceptní, neboť plocha Z35 leží na úplném okraji katastru obce a nevede k ní žádná přístupová cesta z Obce Staříč. Odpůrce má v případě výstavby na takových plochách zvýšené náklady s jejich obsluhou (odvoz odpadů, vyhrnování cest v zimním období, osvětlení apod.). Plocha Z35 byla z návrhu následně vyřazena jen na základě nesouhlasu KÚ MSK, který se odpůrce opakovaně snažil změnit a dosáhnout zařazení alespoň části pozemku do ploch zastavitelných, což se nepodařilo. Odpůrce spoluvlastníkům pozemku také opakovaně sdělil, že souhlasí se změnou katastrální hranice tak, aby se plocha Z35 přesunula pod k. ú. Místek, kde by navazovala na zastavěné území k. ú. Místek a podléhala změnám podle územního plánu Statutárního

Shodu s prvopisem potvrzuje

města Frýdek-Místek. Spoluvlastníkům byla v tomto směru přislíbena potřebná součinnost. Navrhovatel tuto možnost odmítl. Opakovanou argumentaci navrhovatele plochou Z34 (pozemek parc. č. X) považuje odpůrce za nedůvodnou, protože tato plocha byla do zastavitelných ploch zařazena již v minulosti, před pořízením současného územního plánu, přičemž i v tomto případě se jedná o nekoncepčně zařazenou plochu. Dále odpůrce poukázal na obsah stanoviska KÚ MSK ze dne 9. 7. 2015 vydaného podle zákona č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, v platném znění (dále jen „zákon o ochraně ZPF“), na jehož základě byla navržená zastavitelná plocha Z35 vyřazena. Dále uvedl, že na základě místního šetření jednotlivých ploch byla KÚ MSK podána dne 21. 10. 2015 žádost o nové posouzení návrhu územního plánu, přičemž v navazujícím stanovisku KÚ MSK ze dne 2. 12. 2015 č. j. MSK 131682/2015/Fra bylo vyřazení plochy Z35 potvrzeno. Odpůrce tedy označenou plochu nezařadil do zastavitelných ploch. Odpůrce navrhl zamítnutí návrhu.

9. Navrhovatel v replice k vyjádření odpůrce doručené krajskému soudu dne 31. 8. 2018 uvedl k tvrzení odpůrce ohledně sousedního pozemku parc. č. X, že z jeho zařazení do zastavitelných ploch je zřejmé, že odpůrce již zajišťuje obsluhu v této lokalitě (svoz odpadů, odklizení cest v zimním období apod.), a proto nemůže obstát argument, že v případě zařazení plochy Z35 do zastavitelných ploch by odpůrci vyvstaly zvýšené náklady. Navrhovatel dále uvedl, že žádný oficiální návrh odpůrce, že by pozemek ve spoluvlastnictví žalobce mohl nově náležet do k. ú. Místek, nebyl učiněn. Právní zástupce odpůrce se o této možnosti pouze zmínil neoficiálně při neformálním rozhovoru. Takovou zmínku však nelze považovat za vážně míněný návrh, a žalobce ji proto takto nehodnotil. Změna hranic obcí je výsledkem dohody zúčastněných obcí včetně projednání s příslušným katastrálním úřadem (§ 26 zák. č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), v platném znění). Taková případná jednání jdou mimo právní sféru navrhovatele. Navrhovatel má za to, že tvrzení odpůrce jsou zcela irelevantní.
10. Krajský soud ze spisové dokumentace odpůrce zjistil, že dne 14. 4. 2014 Zastupitelstvo obce Staříč schválilo na svém zasedání zadání územního plánu. Veřejnou vyhláškou ze dne 3. 5. 2016 bylo oznámeno projednání návrhu ÚP ve smyslu ust. § 50 odst. 3 zák. č. 183/2006 Sb., zákona o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), v platném znění (dále jen „stavební zákon“) a současně byla stanovena lhůta 30 dnů k uplatnění písemných připomínek. Navrhovatel a spoluvlastnice pozemku podali dne 15. 6. 2016 námitku, v níž uvedli, že s vyřazením plochy Z35 z ploch zastavitelných nesouhlasí. Svůj nesouhlas odůvodnili podrobně v 9 bodech, v nichž mimo jiné uvedli, že jejich pozemek o výměře 1,2 ha těsně přiléhá k místní obslužné komunikaci. Veškeré sítě jsou zde přivedeny, neboť komunikace je s výjimkou jejich pozemku již z obou stran zastavěná nebo určená k zastavění. Poukázali rovněž na pozemek v sousedství, jež tvoří plochu Z68 a jeho výměra je 1,98 ha, bonita půdy 3, který byl určen na stavební účely. Pozemek vzdálený od pozemku spoluvlastníků cca 100 m je v současné době rozparcelován a rozprodáván. Další pozemky z obou stran komunikace v blízkosti jejich pozemku, na kterých rovněž nebylo možno stavět, byly v dubnu 2015 při změně ÚP Frýdku-Místku do zastavitelných ploch zařazeny. V okolí pozemku spoluvlastníků je k zastavění určena plocha cca 11,61 ha. Vesměs se jedná o ornou půdu bonity 3. Obslužná komunikace v této části vede po hranici dvou katastrálních území Staříč a Místek, a dále pak přes k. ú. Lysůvky, přičemž v k. ú. Místek a Lysůvky s převedením pozemků do zastavitelných

Shodu s prvopisem potvrzuje

ploch nejsou žádné problémy. V k. ú. Staříč jsou do zastavitelných ploch zařazeny pozemky parc. č. X, X, X, X, X, X, X sousedící se silnicí. Pouze pozemek spoluvlastníků byl při přípravě nového územního plánu z návrhu vyřazen. Dle mapových podkladů dotčený pozemek sousedí z jižní i západní strany se zástavbou a z jihovýchodní strany se stavbami, které byly postaveny již v průběhu snah spoluvlastníků o zařazení do zastavitelných pozemků. Nejednalo by se tedy o výstavbu uprostřed nezastavěné plochy. Spoluvlastníci namítli, že všem majitelům pozemků v okolí bylo vyhověno v dřívější době nebo nyní a oni jsou jediní, jimž ve zmiňované lokalitě vyhověno nebylo. Dále zdůraznili, že se nejedná o pozemek s funkční meliorací, neboť meliorace byly provedeny na začátku 60. let minulého století jejich právním předchůdcem, který ještě na pozemku hospodařil. Je to tedy více než 65 let a je nepravděpodobné, že jsou meliorace funkční. Spoluvlastníci usilují o zařazení pozemku do zastavitelného území od roku 2000. Původně se jednalo o nerozparcelovaný pozemek ve výměře cca 3 ha, spoluvlastníci zajistili rozparcelaci a 2 ha poblíž domu ponechali k hospodaření jako ornou půdu a dotčený pozemek Z35 o výměře 1,2 ha darovali mamince s tím, že ta ho přenechá svým vnukům, aby si mohli postavit rodinné domky na rodovém majetku. Po smrti maminky se spoluvlastníci snaží pokračovat v původním záměru společného soužití, přičemž nevylučují ani prodej části pozemků jiným zájemcům o stavby. O výstavbu rodinného domku měl navrhovatel zájem již v minulosti (rok 1984), kdy měl vypracovaný i geometrický plán a všechna povolení, avšak tehdy hospodařící JZD vydalo zamítavé stanovisko.

11. O této námitce bylo odpůrcem rozhodnuto tak, že jí nebylo vyhověno s odkazem na stanovisko KÚ MSK ze dne 9. 7. 2015 č. j. MSK 91381/2015, jehož převážná část je v odůvodnění rozhodnutí citována. Další odkaz poukazuje na navazující stanovisko KÚ MSK ze dne 2. 12. 2015 č. j. MSK 131682/2015/Fra, jímž bylo vyřazení plochy Z35 potvrzeno. Dále je v rozhodnutí citováno nové stanovisko KÚ MSK ze dne 31. 5. 2016 č. j. MSK 63972/2016, které bylo vydáno k žádosti spoluvlastníků pozemku parc. č. X. V závěru rozhodnutí je citováno ust. § 4 odst. 4 stavebního zákona.
12. Dne 7. 2. 2016 proběhlo opakované projednání ÚP Staříč po úpravách, jež vzešly z předchozího veřejného projednání. Navrhovatel a spoluvlastnice pozemku v jeho průběhu podali další námitku, v níž uvedli, že své rozhodnutí postavit jediný rodinný domek na předmětném pozemku přehodnotili a jak již uvedli ve svém první námitce ze dne 15. 6. 2016, nevyloučili prodej části pozemků jiným zájemcům o stavbu rodinných domků, čímž by dodrželi požadovanou rozlohu na jeden rodinný domek na základě připomínek KÚ MSK. Tato skutečnost však nebyla v rámci nového posouzení vzata v úvahu, rovněž nebylo zohledněno, že pozemek je mylně veden jako meliorovaný, když lze důvodně předpokládat, že meliorace již nejsou funkční, přitom tato skutečnost snižuje jeho bonitu. Na tyto okolnosti upozornili spoluvlastníci pracovníka příslušného odboru KÚ MSK. Spoluvlastníci opětovně zdůraznili, že v dané lokalitě jsou jediní, kterým nebyl vydán souhlas k zařazení do pozemků určených k zastavění a opět navrhli zařazení plochy Z35 mezi plochy smíšené obytné. Námitce nebylo vyhověno s odůvodněním, že u opakovaného řízení je možno podávat námitky a připomínky pouze k tomu, co se od posledního řízení změnilo (§ 52 odst. 3 a § 53 odst. 2 stavebního zákona). Vznesená námitka tuto podmínku nesplňuje, když je v podstatě stejného charakteru, jako námitka podaná dne 15. 6. 2016.

Shodu s prvopisem potvrzuje

13. Z odůvodnění ÚP Staříč bylo zjištěno, že na základě splnění pokynů k úpravě návrhu územního plánu po společném jednání byly zastavitelné plochy Z35, Z52, Z53 vypuštěny z návrhu. V rámci posouzení záboru zemědělských pozemků (bod e) 3. Posouzení záboru zemědělských pozemků) je dle tabulky předpokládaného odnětí půdy vymezen zábor celkem 32,76 ha zemědělské půdy pro bydlení (celkem 34 ploch) a další zábory jsou určeny k výrobě a skladování, technické infrastruktury a veřejnému prostranství. Celkem předpokládaný zábor zemědělské půdy činí 52,43 ha. Součástí správního spisu je koordinované stanovisko KÚ MSK ze dne 9. 7. 2015 č. j. MSK 91381/2015, které obsahuje mimo jiné stanovisko podle zákona o ochraně ZPF. KÚ MSK v něm vyjádřil podle ust. § 4 a § 5 tohoto zákona nesouhlas s předloženým návrhem, který se týkal rovněž plochy 35 SB (35 Z), ve vztahu k níž je třeba omezit jižní část po hranici vymezeného zastavěného území. V odůvodnění tohoto stanoviska pak KÚ MSK uvedl, že v případě ploch pro bydlení vykazuje pořizovatel převis 77%, přičemž výpočet vychází z výměry 0,1700 ha na jeden RD. KÚ MSK poukázal na metodický pokyn MŽP OOLP/1067/96, v němž je pro stavbu RD vymezena plocha do 0,1200 ha. Územní plán proto vykazuje nadměrný požadavek předpokládaných záborů půdy náležejících ZPF. Dále poukázal na ust. § 4 odst. 3 zákona o ochraně ZPF, podle něhož lze nejkvalitnější zemědělské půdy využít jen pro záměry veřejného zájmu výrazně překračujícího zájmy ochrany ZPF. V případech předpokládaného záboru zemědělské půdy horší kvality je nezbytné respektovat zásah do dosud nedotčených ploch zemědělské půdy, respektovat jen nejnutnější rozšíření potřeby záboru a hledat vhodná řešení i z hlediska ochrany ZPF.
14. Součástí správního spisu je také navazující stanovisko KÚ MSK ze dne 2. 12. 2015 č. j. MSK 131682/2015, v němž je uvedeno, že plocha Z35 bude z návrhu vyřazena. Stanovisko ve svém odůvodnění obsahuje pouze odkaz na zásady ochrany ZPF dle § 4 a § 5 zákona o ochraně ZPF.
15. Soud v souladu s ust. § 101d zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) v rozsahu a v mezích návrhových bodů přezkoumal napadené OOP.
16. Podle ust. § 101a odst. 1 věta první s. ř. s. je oprávněn návrh na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části podat ten, kdo tvrdí, že byl opatřením obecné povahy vydaným správním orgánem zkrácen na svých právech.
17. Aktivní procesní legitimace navrhovatele je založena na tvrzení o dotčení jeho subjektivních práv (práva vlastnického napadeným OOP).
18. Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu k otázce aktivní procesní legitimace v usnesení ze dne 21.7.2009, č.j. 1 Ao 1/2009-120, publ. pod č. 1910/2010 Sb. NSS a na www.nssoud.cz, v bodu 34. uvedl: „Splnění podmínek aktivní procesní legitimace bude (...) dáno, bude-li stěžovatel logicky konsekventně a myslitelně tvrdit možnost dotčení jeho právní sféry příslušným opatřením obecné povahy. To, zda je dotčení podle povahy věci vůbec myslitelné, závisí na povaze a předmětu, obsahu a způsobu regulace prováděné konkrétním opatřením obecné povahy, napadeným návrhem na jeho zrušení. Obecné podmínky přípustnosti návrhu podle § 101a a násl. s. ř. s. tedy lze formulovat jen ve velmi abstraktní rovině, neboť

Shodu s prvopisem potvrzuje

splnění podmínek § 101a odst. 1 s. ř. s. je v podstatné míře závislé na tom, jaké opatření obecné povahy je napadeno.“

19. V dané věci navrhovatel jako spoluvlastník pozemku parc. č. X v k.ú. Staříč namítl, že je omezen ve svém vlastnickém právu tím, že plocha, jejíž je označený pozemek součástí, nebyla zahrnuta mezi plochy zastavitelné pro účely bytové výstavby. V této skutečnosti spatřuje negativní dopad na svá práva. Navrhovatel tedy logicky a konsekventně tvrdí dotčení své právní sféry. Je nepochybné, že může být dotčen územním plánem jako souborem pravidel omezujících způsoby a možnosti využití pozemků. Jeho aktivní procesní legitimace v řízení je tedy dána.
20. Podle ust. § 101d odst. 1 s.ř.s. je soud vázán rozsahem a důvody návrhu.
21. Zákonnost opatření obecné povahy soud zkoumá jednak z hledisek kompetenčních a procesních, a jednak z hledisek hmotněprávních, včetně proporcionality zásahů do subjektivních práv navrhovatelů (viz přiměřeně rozsudek NSS ze dne 27.9.2005 č.j. 1 Ao 1/2005-98, publikovaný ve Sb. NSS pod č. 740/2006 a usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 16.11.2010 č.j. 1 Ao 2/2010-116).
22. V uvedených intencích se krajský soud zabýval důvodností návrhu.
23. V podaném návrhu navrhovatel brojil především proti odůvodnění nezařazení plochy Z35 mezi plochy zastavitelné v ÚP Staříč a proti rozhodnutí o námitkách, které jím a spoluvlastníci pozemku byly v průběhu schvalovacího řízení vzneseny.
24. Obsahem správních spisů má krajský soud za prokázané, že navrhovatel a spoluvlastníci pozemku v námitce podané dne 15. 6. 2016 podrobně rozvedli důvody, pro které nesouhlasí s vyřazením plochy Z35 z ploch zastavitelných, kdy poukázali zejména na okolní zastavěnost či připravovanou zastavěnost pozemků, jež jsou shodně jako jejich pozemek přilehlé k místní obslužné komunikaci, uvedli konkrétní pozemky v k. ú. Staříč, které jsou v bezprostředním okolí a při shodných vlastnostech pozemků jsou zařazeny do zastavitelných ploch a zdůraznili především, že jsou jedinými vlastníky, jimž nebylo v dané lokalitě vyhověno. Dále v podané námitce zpochybnili funkčnost meliorace jejich pozemku zbudované před 65 lety, což nepochybně ovlivňuje bonitu pozemku. Zmínili rovněž dlouhodobost své snahy o zařazení pozemku do zastavitelného území s poukazem na rodinné poměry a připustili možnost rozparcelace pozemku a nabídku jeho částí k prodeji zájemcům o stavby RD.
25. Odpůrce se v rozhodnutí o námitce k žádnému z těchto důvodů nevyjádřil. Námitku vypořádal pouze odkazem na nesouhlasné stanovisko KÚ MSK ze dne 9. 7. 2015, navazující stanovisko KÚ MSK ze dne 2. 12. 2015 a ust. § 4 odst. 4 stavebního zákona. Rozhodnutí o námitce je v kontextu obsahu vznesené námitky zcela nepřezkoumatelné, když v podstatě na námitkově tvrzení žádným způsobem nereaguje a nijak je nevypořádává. Zmíněná stanoviska KÚ MSK, jimiž je de facto rozhodnutí o námitce odůvodněno, jsou ve vztahu k pozemku parc. č. X, stejně jako k ploše Z35 zcela bezobsažná. Dotčený správní orgán ve stanovisku ze dne 9. 7. 2015 pouze ve zcela obecné

Shodu s prvopisem potvrzuje

rovině konstatuje převis rozlohy navrhovaných ploch pro bydlení a apeluje na dodržování zásad hospodaření se ZPF, jak vyplývají z ust. § 4 zákona o ochraně ZPF. Stanovisko dotčeného orgánu státní správy, jakkoliv bylo pro odpůrce závazné, jej mělo vzhledem ke svému obecnému obsahu vést především k tomu, aby provedl správní úvahu, které z ploch navržených pro zastavění, z jakých důvodů a v jakém rozsahu zůstanou v tomto navrhovaném zařazení, a které a z jakých důvodů budou vyřazeny. Takové vyhodnocení provedeno nebylo. V odůvodnění ÚP Staříč je pouze konstatováno, že byly splněny pokyny k úpravě návrhu ÚP a plochy Z35, Z52 a Z53 byly vypuštěny jako plochy zastavitelné z návrhu. Žádné vyhodnocení v tomto směru neobsahuje ani rozhodnutí o námitce spoluvlastníků pozemku parc. č. X. Přestože navrhovatel výslovně tvrdil rozdílný přístup odpůrce k ploše Z35 oproti jiným pozemkům, které konkretizoval, odpůrce ani tuto část námítky nijak nevyhodnotil. Krajský soud se neztotožňuje s argumentací odpůrce uvedenou ve vyjádření k návrhu, že pokud jde o opakovaně navrhovatelem zmiňovaný pozemek parc. č. X (plocha Z34), jde o námitku nedůvodnou, protože tato plocha byla do zastavitelných ploch zařazena již v minulosti. Územní plány obce a jejich změny se vytvářejí v průběhu let kontinuálně, kdy původní územní plány musí být nutně východiskem při tvorbě plánu nového a je proto nutno vypořádat i takové tvrzení o disproporcionalitě. Rovněž bylo povinností odpůrce zabývat se namítaným rozdílným přístupem ke konkrétním sousedním pozemkům, ve vztahu k nimž by měl mít dle navrhovatelova názoru jeho pozemek shodný režim.

26. Posuzované rozhodnutí o námitce navrhovatele a spoluvlastnice pozemku ze dne 15. 6. 2016 proto nemůže obstát z hlediska požadavků, které jsou na odůvodnění rozhodnutí kladeny ust. § 68 odst. 3 zák. č. 500/2004 Sb., správního řádu, v platném znění (dále jen „správní řád“). S odkazem na ustálenou judikaturu NSS je nutno připomenout, že z odůvodnění správního rozhodnutí musí být zřejmé, proč správní orgán považuje námítky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, a proč považuje skutečnosti namítané účastníkem za nerozhodné a nesprávné. Pouze při naplnění těchto kritérií je pak možno rozhodnutí správního orgánu považovat za přezkoumatelné a přesvědčivé (srov. např. rozsudek NSS sp. zn. 1 Ao 5/2010).
27. V podstatě ze stejných důvodů shledal soud opodstatněným také další návrhové tvrzení, v němž navrhovatel namítl, že nebylo řádně zdůvodněno, proč zájem na ochraně zemědělské půdy převážil nad jeho individuálním zájmem jako vlastníka pozemku. Navrhovatelův odkaz na judikaturu NSS, a to rozsudek NSS ze dne 24. 10. 2007 č. j. 2 Ao 2/2007-73, považuje krajský soud za zcela příléhavý, v plné míře na něj odkazuje a nemá, co by k této části žalobního tvrzení více uvedl.
28. Na základě shora uvedené právní argumentace krajský soud napadené opatření obecné povahy v části týkající pozemku parc. č. X zrušil (ust. § 101d odst. 2 věta první s. ř. s.). Současně soud uvážil, že tento krok nijak zásadně nezasáhne do práv a povinností třetích osob, neboť je rozhodováno pouze ve vztahu k pozemku ve spoluvlastnictví navrhovatele. Obsahem správního spisu má soud za prokázané, že právní zájem spoluvlastnice je totožný.

Shodu s prvopisem potvrzuje

29. Ve věci bylo rozhodnuto bez jednání v souladu s ust. § 76 odst. 1 s. ř. s. v návaznosti na ust. § 101b odst. 4 s. ř. s.
30. O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s ust. § 60 odst. 1 s. ř. s., když procesně úspěšnému navrhovateli vznikly náklady s tímto řízením zaplacením soudního poplatku ve výši 5 000 Kč, a dále za právní zastoupení, a to za tři úkony právní služby po 3 100 Kč a 3x režijní paušál po 300 Kč (ust. § 6 odst. 1, § 7, § 9 odst. 1, § 11 odst. 1 písm. a) a d) a § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, v platném znění). Náklady právního zastoupení celkem činí 10 200 Kč a celkové náklady řízení tedy 15 200 Kč.
31. Vzhledem k odlišné úpravě s. ř. s. a zák. č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, v platném znění (dále jen „o. s. ř.“), týkající se nabytí právní moci rozhodnutí, stanovil soud odpůrci k plnění lhůtu 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku (ust. § 54 odst. 5 s. ř. s., § 159 a § 168 o. s. ř.). Podle ust. § 149 odst. 1 o. s. ř. za použití ust. § 64 s. ř. s. zavázal soud odpůrce zaplatit náhradu nákladů řízení k rukám advokátky, která navrhovatele v řízení zastupovala.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Ostrava 15. listopadu 2018

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu